

**ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ
ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД**

**ПОСТАНОВА
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

21.09.2016 року

Справа № 904/1732/16

**Дніпропетровський апеляційний господарський суд у складі колегії
суддів:**

головуючого судді Антонік С.Г. (доповідач)

суддів: Чимбар Л.О., Дмитренко Г.К.

при секретарі судового засідання: Саланжій Т.Ю.

за участю представників сторін:

**від позивача: Шевцова Н.С. представник, довіреність №190916/8 від
19.09.2016 р.;**

**від відповідача: Скиба С.Г., представник, довіреність №ББУ/ПУ216/СЛ/15 від
10.12.2015 р.;**

**розглянувши у відкритому судовому засіданні Товариства з обмеженою
відповідальністю "СДМ-ГРУПП" на рішення господарського суду
Дніпропетровської області від 01.06.2016р. у справі № 904/1732/16**

**за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "СДМ-ГРУПП",
м. Харків**

**до Публічного акціонерного товариства "ДТЕК Павлоградвугілля",
Дніпропетровська обл., м. Павлоград**

**третья особа без самостійних вимог на стороні відповідача публічне акціонерне
товариство "Перший український міжнародний банк", м. Київ**

про стягнення 1 951 019,24 грн.

ВСТАНОВИВ:

**Згідно протоколу автоматичної зміни складу колегії суддів справу
№ 904/1731/16 за апеляційною скаргою ТОВ «СДМ-ГРУПП» передано на
розгляд колегії суддів у складі головуєчого судді Антонік С.Г., суддів
Чимбар Л.О., Дмитренко Г.К.**

**Ухвалою суду від 21.09.2016р. даною колегією суддів справу
№ 904/1732/16 прийнято до свого провадження.**

*101*1414232*1*0*

Рішенням господарського суду Дніпропетровської області від 01.06.2016 року (суддя Панна С.П.) позов задоволено частково.

Стягнуто з Публічного акціонерного товариства "ДТЕК Павлоградвугілля" на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "СДМ-ГРУПП" 168 750 грн. 00 коп. – основного боргу, 193 грн. 65 коп. – 3% річних, 2 840 грн. 16 коп. - пені, 2 576 грн. 75 коп. - судового збору.

В частині стягнення основного боргу за договором поставки № 13-16/455-КП від 11.12.2013 року в сумі 1 200 000 грн. 00 коп., 3% річних у розмірі 28 685 грн. 20 коп., інфляційних втрат у розмірі 65 395 грн. 59 коп., пені у розмірі 485 154 грн. 64 коп. відмовлено.

Рішення суду щодо часткового задоволення позову мотивовано неналежним виконанням відповідачем умов договору № 1200-ПУ-УМТС, щодо оплати позивачу вартості поставленої продукції та відсутністю підстав задоволення позову про стягнення з відповідача заборгованості по договору поставки № 13-16/445-КП від 11.12.2013р.

Не погодившись з зазначеним рішенням, Товариство з обмеженою відповідальністю "СДМ-ГРУПП" звернулось до Дніпропетровського апеляційного господарського суду з апеляційною скаргою, в якій просить скасувати рішення господарського суду Дніпропетровської області від 01.06.2016 року та прийняти нове, яким задовольнити позов в повному обсязі.

В апеляційній скарзі заявник посиляється на те, що:

- задля того, щоб вважати договір факторингу укладеним стосовно конкретної грошової вимоги необхідно, щоб був підписаний реєстр. У свою чергу, реєстр може бути складено виключно для тих вимог, що вже існують. Тобто ніяких вимог на майбутнє Договір факторингу не встановлює взагалі. А тим більше таких вимог не може встановлювати договір поставки;

- довідки банку свідчать про те, що між ТОВ «СДМ-ГРУПП» та ПАТ «ПУМБ» не було укладено реєстру саме за поставкою за договором № 13-16/455-Кп від 11.12.2013 року. Перелік боржників не є Реєстром, а отже, вважати автоматично, що був укладений договір факторингу на підставі цього Переліку неможливо.

Представник позивача в судовому засіданні підтримав доводи наведені в апеляційній скарзі та вказав, що право вимоги відступалося банку на підставі підписаних реєстрів за конкретною видатковою накладною, яку відповідач повинен був оплатити. За поставку на 1 200 000 грн. право вимоги не відступалося. Просить апеляційну скаргу задовольнити.

У відзиві на апеляційну скаргу відповідач та його представник в судовому засіданні вказали, що 11.02.2014р. між позивачем та відповідачем була укладена додаткова угода №1/31-02ф до договору №13-16/455-КП. За умовами п.2 якої з дати вступу в силу даної угоди всі платежі по договору №13-16/455-КП від 11.12.2013р. виконуються виключно в безготівковій формі ПАТ «ПУМБ». В результаті поступки права вимоги відповідач є зобов'язаним перед ПУМБ і всі платежі за договором повинен здійснювати йому. Про підписання реєстрів у додатковій угоді не зазначено, тобто позивач поступився правом вимоги в повному обсязі без залежності від підписання реєстрів за договором факторингу. Поставка товару за договором здійснювалася після

укладання договору факторингу та додаткової угоди № 13-16/455-КП. Отже право вимагати оплати належить банку. Банк з вимогою про сплату 1 200 000 грн. не звертався, тому відповідач дану суму не перераховував. Просить відмовити в задоволенні апеляційної скарги, а рішення суду залишити без змін.

Третя особа відзив на апеляційну скаргу не надала. Своїм правом на участь в судовому засіданні не скористалася. Про час і місце розгляду справи повідомлена належними чином.

Відповідно до ст. 99 Господарського процесуального кодексу України, апеляційний господарський суд, переглядаючи рішення в апеляційному порядку, користується правами, наданими суду першої інстанції.

Згідно зі ст. 101 Господарського процесуального кодексу України у процесі перегляду справи апеляційний господарський суд за наявними у справі і додатково поданими доказами повторно розглядає справу. Апеляційний суд не зв'язаний доводами апеляційної скарги і перевіряє законність та обґрунтованість рішення місцевого суду у повному обсязі.

Колегія суддів, проаналізувавши на підставі фактичних обставин справи застосування норм чинного законодавства при винесенні рішення суду, встановила наступне.

11.12.2013 року між ТОВ "СДМ-ГРУПП" (постачальник) та ПАТ "ДТЕК Павлоградвугілля" (покупець) укладено договір №13-16/455-КП.

Згідно п.1.1 договору, постачальник зобов'язувався поставити покупцю продукцію виробничо-технічного призначення в асортименті, кількості, в строки, за цінами і з якісними характеристиками, що узгоджуються сторонами у договорі та у специфікаціях, що є невід'ємними частинами договору.

Відповідно до п.п.1.2., 2.5. договору, покупець зобов'язувався прийняти та оплатити поставлену у його власність продукцію згідно з умовами договору.

Товар вважається прийнятим покупцем та переданим постачальником: - по фактичній кількості продукції поставленої в узгоджене місце призначення поставки, згідно даним, які зазначені в залізничних (автомобільних) накладних; - за якістю – згідно з якісними показниками, зазначеними в сертифікаті якості заводу-виробника, технічним характеристикам й іншим вимогам до зазначеної продукції (п. 2.5. договору).

Згідно з п.4.1. договору №13-16/455-КП поставка продукції провадиться партіями в асортименті, кількості, за цінами та з якісними характеристиками і в строки, узгоджені сторонами у специфікаціях до договору. Під партією Продукції сторони розуміють будь-яку кількість продукції, однорідної по своїм якісним показникам, яка супроводжується одним документом про якість, та одним товаросупровідним документом.

Товар поставляється на умовах поставки продукції - DDP, згідно "Інкотермс -2000". Місце пункту призначення вказується сторонами у відповідних специфікаціях до договору (п.4.2 Договору).

Пункт 4.3 договору передбачає обов'язок постачальника щодо надання разом з товаром покупцю товаросупровідних документів, в т.ч:

- рахунок-фактуру;
- товаросупровідну накладну;
- податкову накладну... ;

Відповідно до п.4. 4 договору датою поставки вважається дата, вказана представником покупця на відповідних товаросупровідних документах, наданих постачальником.

Згідно з п.4.11. Договору, право власності на продукцію переходить від постачальника до покупця після здійснення покупцем усіх необхідних процедур щодо приймання продукції за кількістю, якістю та комплектністю і підписання покупцем видаткової накладної.

Ціни на продукцію, яку постачальник поставляє покупцю, визначаються сторонами у відповідних специфікаціях до цього договору (п.5.2 договору).

Розрахунки за поставлену продукцію за договором здійснюються покупцем шляхом перерахування грошових коштів на поточний рахунок постачальника на 65 календарний день з моменту поставки (п. 5.3. договору).

Пунктом 6.6. договору №13-16/455-КП передбачено, що у разі несвоєчасної оплати продукції, покупець сплачує постачальнику неустойку у вигляді пені, у розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України за кожен день прострочення оплати від вартості, не оплаченої продукції.

Сторонами підписано специфікацію від 23.10.2014 року до договору №13-16/455-КП.

Згідно специфікації постачальник зобов'язався поставити покупцю продукцію - кран мостовий електричний двухбалочний... - на суму 1 200 000,00 грн., умови поставки: "DDP (інкотермс-2000), Днепропетровская обл., пгт. Петропавловка, ул. Степная, 1 "ПСП "ШУ ПЕРШОТРАВЕНСКОЕ" ШАХТА "ЮБИЛЕЙНАЯ" ПАО "ДТЭК ПАВЛОГРАДУГОЛЬ".

Покупець зобов'язувався здійснити розрахунок за цією специфікацією на 90-й календарний день з моменту поставки відповідної продукції.

За видатковою накладною № РН-0000016 від 12.02.2015р. позивач поставив, а відповідач отримав узгоджений товар, що підтверджується підписами повноважних представників (т.1 а.с.54).

13.02.2015р. сторонами складено Акт огляду крана перед проведенням монтажу, в якому зазначено, що кран комплектний, все обладнання без пошкоджень (т.1 а.с.55)

Відповідно до умов договору та Специфікації відповідач повинен був здійснити розрахунок 14.05.2015р. Однак оплату не здійснив.

У зв'язку з цим позивач просив стягнути основний борг – 1 200 000 грн., 485 154,64 грн. пені, 65 395,59 інфляційних, 38 685,20 3% річних.

12.05.2015 року між позивачем та відповідачем укладено договір поставки №1200-ПУ-УМТС, згідно якого постачальник (позивач) зобов'язується поставити покупцю (відповідач) продукцію та/або обладнання виробничо-технічного призначення в асортименті, кількості, в строки, за цінами і з якісними характеристиками, що узгоджуються сторонами у договорі та у специфікаціях, що є невід'ємними частинами договору №1200-ПУ-УМТС (п.1.1 Договору №1200).

Покупець зобов'язався прийняти та оплатити поставлену у його власність продукцію згідно з умовами договору (п.1.2.).

Відповідно до п.5.4 договору розрахунок за поставлену постачальником продукцію по вказаному договору здійснюється покупцем в порядку та строки узгоджені сторонами у відповідних специфікаціях, які є невід'ємною частиною вказаного договору. Датою оплати вважається дата списання грошових коштів з поточного рахунку покупця.

12.05.2016 року сторонами підписана специфікація до договору № 1200-ПУ-УМТС від 12.05.2016р.

Згідно умов специфікації, розрахунок за продукцію здійснюється постачальником шляхом безготівкового перерахування грошових коштів на поточний рахунок постачальника протягом 5 (п'яти) календарних днів з 60 календарного дня з дати поставки продукції на підставі отриманого рахунку за умови надання постачальником належним чином оформленої податкової накладної та документів, передбачених умовами договору. Датою оплати вважається дата списання грошових коштів з поточного рахунку покупця.

На виконання умов договору позивач поставив та здійснив монтаж продукції на загалу суму 168 750 грн. 00 коп., що підтверджується наступними документами: рахунком-фактурою № СФ-3903 від 10 грудня 2015 р., видатковою накладною № РН-0000299 від 10 грудня 2015 р., товарно-транспортною накладною № РН-0000300 від 10 грудня 2015 р., рахунком-фактурою № СФ-3904 від 10 грудня 2015 р., видатковою накладною № РН-0000300 від 10 грудня 2015 р., довіреністю № 223013/п від 7 грудня 2015 р.

Відповідач за поставлений товар не розрахувався.

Позивач нарахував та просить стягнути 168 750,00 грн. основного боргу, 3% річних у розмірі 193,65 грн. за період з 16.02.2016р. по 29.02.2016р., пені у розмірі 2840,16 грн. за період з 16.02.2016р. по 29.02.2016р.

Відповідно до ч.ч.1, 7 ст.193 ГК України (ст.ст.525, 526 ЦК України), суб'єкти господарювання та інші учасники господарських відносин повинні виконувати господарські зобов'язання належним чином відповідно до закону, інших правових актів, договору, а за відсутності конкретних вимог щодо виконання зобов'язання - відповідно до вимог, що у певних умовах звичайно ставляться. Не допускається одностороння відмова від виконання зобов'язання, крім випадків, передбачених законом.

Відповідно до ч. 1, 6 ст. 265 Господарського кодексу України за договором поставки одна сторона - постачальник зобов'язується передати (поставити) у зумовлені строки (строк) другій стороні - покупцеві товар (товари), а покупець зобов'язується прийняти вказаний товар (товари) і сплатити за нього певну грошову суму.

До відносин поставки, не врегульованих цим Кодексом, застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України про договір купівлі-продажу.

Згідно ч.1, 2 ст.692 ЦК України, покупець зобов'язаний оплатити товар після його прийняття або прийняття товаророзпорядчих документів на нього, якщо договором або актами цивільного законодавства не встановлений інший строк оплати товару.

Почувець зобов'язаний сплатити продавцеві повну ціну переданого товару. Договором купівлі-продажу може бути передбачено розстрочення

платежу.

Відповідно до ч. 2 ст. 625 Цивільного кодексу України боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора, зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Що стосується поставки товару за договором № 1200-ПУ-УМТС від 12.05.2016р. то заборгованість визнається відповідачем. Доказів її оплати не надано.

3% річних у розмірі 193,65 грн. за період з 16.02.2016р. по 29.02.2016р. нараховані правильно.

Згідно ч.1 ст.216, ч.1, 2 ст.218 ГК України, учасники господарських відносин несуть господарсько-правову відповідальність за порушення у сфері господарювання, шляхом застосування до правопорушників господарських санкцій.

Підставою господарсько-правової відповідальності учасника господарських відносин є вчинене ним правопорушення у сфері господарювання.

Учасник господарських відносин відповідає за невиконання або неналежне виконання господарського зобов'язання чи порушення правил здійснення господарської діяльності, якщо не доведе, що ним вжито усіх залежних від нього заходів для недопущення господарського правопорушення.

Відповідно до ст.230 ГК України, штрафними санкціями у цьому Кодексі визнаються господарські санкції у вигляді грошової суми (неустойка, штраф, пеня), яку учасник господарських відносин зобов'язаний сплатити у разі порушення ним правил здійснення господарської діяльності, невиконання або неналежного виконання господарського зобов'язання.

Згідно ч. 4 ст.231 ГК України, у разі якщо розмір штрафних санкцій законом не визначено, санкції застосовуються в розмірі, передбаченому договором. При цьому розмір санкцій може бути встановлено договором у відсотковому відношенні до суми невиконаної частини зобов'язання або у певній, визначеній грошовій сумі, або у відсотковому відношенні до суми зобов'язання незалежно від ступеня його виконання, або у кратному розмірі до вартості товарів (робіт, послуг).

Згідно п. 6.8 договору №1200-ПУ-УМТС сторони визначили, що у випадку несвоєчасної оплати продукції, покупець, на письмову вимогу постачальника, сплачує постачальнику неустойку у вигляді пені, у розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України за кожний день прострочення оплати від вартості своєчасно не сплаченої продукції, однак не більше 5 % від вартості своєчасно несплаченої продукції.

Позивачем пеня у розмірі 2 840,16 грн. за період з 16.02.2016р. по 29.02.2016р. розрахована правильно.

Колегія суддів погоджується з рішенням суду в частині задоволення позовних вимог про стягнення 168 750,00 грн. основного боргу, 3% річних у розмірі 193,65 грн. та пені у розмірі 2840,16 грн. за договором поставки

№1200-ПУ-УМТС.

Разом з тим колегія суддів не погоджується з рішенням суду в частині відмови у стягненні заборгованості, штрафних та фінансових санкцій за договором №13-16/455-КП від 11.12.2013р.

Відмовляючи в позові господарський суд дійшов висновку, що заборгованість у сумі 1 200 000 грн. була відступлена ПАТ «ПУМБ» на підставі договору факторингу з регресом № 421/59.2 від 20.12.2013р.

Колегія не погоджується з таким висновком з наступних підстав.

20.12.2013 року між ПАТ "Перший український міжнародний банк" та ТОВ "СДМ-ГРУПП" укладено договір факторингу з регресом № 421/59.2, згідно умов якого в порядку та на умовах, визначених цим договором, фактор зобов'язується здійснювати факторингове фінансування клієнта за плату на умовах факторингу з регресом (п.1.1 договору факторингу).

Право вимоги є відступленим клієнтом (набутим фактором) з моменту підписання сторонами реєстру, що містить таке право вимоги (п. 1.3. договору факторингу).

За здійснення факторингового фінансування за цим договором клієнт сплачує банку плату в порядку та розмірі, визначеному в ст. 4 цього договору (п. 1.4. договору факторингу).

Внаслідок відступлення права вимоги фактор замінює клієнта як кредитора боржника, у зв'язку з чим до фактора переходять відповідні права кредитора за контрактом, включаючи права на отримання вартості майна (продукції)/виконання робіт/наданих послуг, суми будь-яких штрафних санкцій, (неустойок, штрафів, пені) та суми інших платежів за контрактом (п. 1.5. договору факторингу).

Згідно п.п.2.1., 2.2. договору, перелік боржників визначається сторонами у Додатку № 1, а умови придбання фактором права вимоги визначаються у Реєстрі, що складається за формою, згідно Додатку № 2.

Сторонами до договору факторингу підписані додаткові угоди № №1, 2, 3, 4.

Додатковою угодою № 1 від 31.01.2014 року сторони внесли зміни в Додаток № 1 «Перелік боржників». Серед них зазначено ПАТ "ДТЕК Павлоградвугілля" за договором № 13-16/455-КП від 11.12.2013 року (т.1 а.с. 191-192).

Додатковою угодою № 4 від 05.01.2016р. Додаток № 1 викладено в новій редакції. Серед боржників зазначено ПАТ "ДТЕК Павлоградвугілля" за договором № 13-16/455-КП від 11.12.2013р. (т.1 а.с.203).

11.02.2014р. між позивачем та відповідачем підписана додаткова угода № 1/31-02ф до договору № 13-16/455-КП, відповідно до якої постачальник (позивач) відступає свою грошову вимогу за договором № 13-16/455-КП від 11.12.2013р. ПАТ "Перший український міжнародний банк" з метою забезпечення ТОВ "СДМ-ГРУПП" виконання зобов'язань за договором факторингу з регресом № 421/59.2 від 20.12.2013р.

Починаючи з дати вступу в силу дійсної додаткової угоди № 1/31-02ф, всі платежі по договору № 13-16/455-КП від 11.12.2013 року здійснюються виключно в безготівковій формі Публічному акціонерному товариству

"Перший український міжнародний банк" за наступними реквізитами:
Отримувач: ТОВ "СДМ-ГРУПП",

код отримувача: 32337105,

банк: Публічне акціонерне товариство "Перший український міжнародний банк",

МФО 334851,

рахунок: 29099100021022.

Позивач зобов'язався передати відповідачу договір факторингу з Додатками та додатковими угодами.

Згідно ч.1 ст.1077 ЦК України, за договором факторингу (фінансування під відступлення права грошової вимоги) одна сторона (фактор) передає або зобов'язується передати грошові кошти в розпорядження другої сторони (клієнта) за плату (у будь-який передбачений договором спосіб), а клієнт відступає або зобов'язується відступити факторові своє право грошової вимоги до третьої особи (боржника).

Клієнт може відступити факторові свою грошову вимогу до боржника з метою забезпечення виконання зобов'язання клієнта перед фактором.

Відповідно до ст.1078 ЦК України, предметом договору факторингу може бути право грошової вимоги, строк платежу за якою настав (наявна вимога), а також право вимоги, яке виникне в майбутньому (майбутня вимога).

Майбутня вимога вважається переданою фактору з дня виникнення права вимоги до боржника. Якщо передання права грошової вимоги обумовлене певною подією, воно вважається переданим з моменту настання цієї події.

У цих випадках додаткове оформлення відступлення права грошової вимоги не вимагається.

З даної норми права випливає, що фактору може бути передана тільки та грошова вимога, обов'язок по сплаті якої вже існує у боржника. І вимога вважається переданою саме з дня виникнення обов'язку боржника щодо сплати. Не може передаватися фактору вимога час сплати якої не настав.

Згідно абз. 2 п.13.1. Договору факторингу, положення щодо відступлення Клієнтом на користь Фактора певного права вимоги до Боржника, так само як і здійснення Фактором Факторингового фінансування, набирають чинності з дати підписання Сторонами та скріплення печатками Реєстрів.

Відповідно до Термінів в договорі факторингу «Вартість Права Грошової вимоги» - це повна сума грошових коштів, визначена в Реєстрі, що підлягає сплаті Боржником на користь Фактору...

«Реєстр» - документ, що є невід'ємною частиною договору за умови його підписання сторонами, в якому зазначається перелік відступлених Фактору Прав вимоги, що вже виникли та підтверджуються наданими Клієнтом Документами...

Колегія суддів зазначає, що для того, щоб вважати договір факторингу укладеним стосовно конкретної грошової вимоги необхідно, щоб був підписаний реєстр, а реєстр може бути складено виключно для тих вимог, що вже існують.

Як встановлено матеріалами справи позивачем та фактором був

підписаний реєстр № 2 від 10.02.2014р., за яким фактору передавалося право вимоги до відповідача по договору № 13-16/455-КП лише за видатковими накладними № РН-0000510 та № РН-0000511 від 24.12.2013р. на суму відповідно 150 744 грн. та 92 211 грн. (т.3 а.с.75).

Право вимоги за видатковою накладною № РН-0000016 від 12.02.2015р. на суму 1 200 000 грн. позивачем фактору не передавалося.

Відповідно до ч.1 ст.1082 ЦК України, боржник зобов'язаний здійснити платіж факторові за умови, що він одержав від клієнта або фактора письмове повідомлення про відступлення права грошової вимоги факторові і в цьому повідомленні визначена грошова вимога, яка підлягає виконанню, а також названий фактор, якому має бути здійснений платіж.

Додаткова угода № 1/31-02ф до договору № 13-16/455-КП, укладена сторонами 11.02.2014р., не є таким письмовим повідомленням, оскільки в ньому не визначена конкретна грошова сума, яка підлягає виконанню і відповідно з даної угоди не виникло обов'язку відповідача здійснювати платежі на користь ПАТ «ПУМБ».

З урахуванням вищезазначених норм права, договору факторингу з регресом, копія якого була передана відповідачу, останній повинен був знати, що право вимоги до фактора перейде лише на підставі реєстру, підписаного сторонами договору факторингу, та в межах сум зазначених в ньому.

Оскільки реєстр на суму 1 200 000 грн. не підписувався то право вимоги до фактора на цю суму не перейшло і відповідно у відповідача відсутній обов'язок щодо сплати цієї суми фактору. Тому дану суму відповідач повинен був сплатити позивачу у строк передбачений договором поставки.

Вимоги позивача про стягнення 1 200 000 грн. є обґрунтованими та підлягають задоволенню.

Розрахунок 3% річних та інфляційних позивачем здійснено правильно тому 65 395,59 грн. інфляційних з травня 2015 року по січень 2016 року та 28 685,20 грн. 3% річних, нарахованих з 15.05.2015р. по 29.02.2016р., підлягають стягненню.

Що стосується пені то пеню позивач нарахував за період з 15.05.2015р. по 29.02.2016р. за 290 днів.

Відповідно до ч.6 ст.232 ГК України, нарахування штрафних санкцій за прострочення виконання зобов'язання, якщо інше не встановлено законом або договором, припиняється через шість місяців від дня, коли зобов'язання мало бути виконано.

З цих підстав пеня підлягає нарахуванню з 15.05.2015р. по 15.11.2015р. включно за 185 днів.

За цей період розмір пені складає 332 054,80 грн. і саме така сума підлягає стягненню з відповідача.

З урахуванням наведеного апеляційна скарга підлягає частковому задоволенню, а рішення суду частковому скасуванню у зв'язку з невідповідністю висновків суду обставинам справи та неправильним застосуванням норм матеріального права. Слід прийняти нове рішення, яким позовні вимоги задовольнити частково.

Витрати з судового збору покласти на сторони пропорційно задоволеним

вимогам.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст.49, 101-105 Господарського процесуального кодексу України, суд-

ПОСТАНОВИВ:

Апеляційну скаргу Товариства з обмеженою відповідальністю "СДМ-ГРУПП" задовольнити частково.

Рішення господарського суду Дніпропетровської області від 01.06.2016р. у справі № 904/1732/16 скасувати частково та прийняти нове рішення.

Позов задовольнити частково.

Стягнути з Публічного акціонерного товариства "ДТЕК Павлоградвугілля" на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "СДМ-ГРУПП" 1 368 750 грн. основного боргу, 28 878,85 грн. 3% річних, 65 395,59 грн. інфляційних, 334 894,96 грн. пені, 26 924 грн. судового збору за подання позовної заяви та 29 421,72 грн. за подання апеляційної скарги.

В іншій частині позову відмовити.

Видачу наказу доручити господарському суду Дніпропетровської області.

Повний текст постанови складено 22.09.2016р.

Головуючий:

С.Г. Антонік

Судді:

Л.О.Чимбар

Г.К.Дмитренко

З оригіналом згідно
пом судді
22.09.2016

О.В.Яцура

